

ŽUPNIJA LESKOVICA

Tel.: (04) 51 803 31

- info@zupnija-leskovica.si- www.zupnija-leskovica.si

Leto 11, št. 16

Odgovarja:

Jože Dolenc, žup. upravitelj

GSM: 040 315 951

- jozef.dolenc@gmail.com**2. VELIKONOČNA – BELA NEDELJA, 19.4.2020**
NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA**NEKATERI GODOVI**

Torek:	Anzelm, škof in cerkveni učitelj
Sreda:	Hugo, škof v Grenoblu
Četrtek:	Jurij, mučenec, zavetnik Ljubljane
Sobota:	Marko evangelist
NEDELJA:	3. VELIKONOČNA NEDELJA

SVETE MAŠE

BELA NEDELJA (19.4.)	ob 9 ^h : Za farane
Ponedeljek	ob 7 ^h : Marija in Cirila Jelovčan
Torek	ob 7 ^h : Po namenu
Sreda	ob 7 ^h : Po namenu
Četrtek	ob 19 ^h : Nadškof Alojz Uran
Petek	ob 19 ^h : Po namenu
Sobota	ob 19 ^h : Slavka Galičič
NEDELJA (26.4.)	ob 9 ^h : Za farane

Aleluja. Ker si me videl, Tomaž, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo! Aleluja.

ČEZ OSEM DNI JE PRIŠEL JEZUS (Jn 20,19-31)

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

Tomaža, enega izmed dvanajstérah, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebeljev in ne vtaknem prsta v rane od žebeljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.«

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Polôži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polôži v

mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovóril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!«

Jezus je vpríčo svojih učencev stóril še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da vérujete, imeli življenje v njegovem imenu.

Stopil je v sredo strahu

Učenci, iz strahu pred ljudmi zaklenjeni v svoje prostore (Jn 20,19), so velikonočna podoba, povsem primerna današnji. Spomni me na povsem resnično zgodbo izpred par tednov, ki jo je Patricija Maličev opisala na svoji strani. In sicer o nesrečnem trenutku, ko se ji je na Barju avto vkopal v vlažno in gosto zemljo in vsemu trudu navkljub ni mogel ven. Za pomoč je prosila mimoidočo družino, starše z otrokoma, a je v tistem, ko je mati brez pomisleka že stopila, da bi pomagala, oče strogo zabrusil, da zaradi socialne distance nihče ne sme narediti niti koraka naprej.

Zatem so mimo prišli ljudje, ki so vendarle pomagali, kljub zapovedim, kljub strahu, da ni morda gospa morda med okuženimi, brez maske in brez rokavic, ker jih pač niso imeli s seboj. Avto so uspešno spravili iz blata, gospo pa v ganljiv jok. »Da nikoli ne odrečeš pomoči ljudem,« sem rekla sinu, ne da bi se v vzvratnem ogledalu najina pogleda srečala. »Nikoli.« To so nam vedno govorili doma, in ni pomembno, da gre za družino po obeh straneh, v kateri so že od konca devetnajstega stoletja skoraj sami zdravniki.

Vrednote pred strahom

So namreč stvari, ki se jim ne smemo in ne moremo odpovedati, niti v še tako težki in zahtevni situaciji. Pomagati, recimo. Pravzaprav šele težke situacije in strah, ki ga te ponavadi vzbudijo v nas, pokažejo, koliko smo v resnici zavezani tistemu, kar smo v zanosu časov blaginje in udobja večkrat predstavljali kot svetinjo svojega življenja. Da, šele strah pokaže, kdo smo v resnici, v kaj verjamemo, česa za nobeno ceno ne bi prodali, drugače povedano, katere so sploh vrednote našega življenja. V tiste, ki se jim pred strahom odpovemo, v resnici nismo verjeli nikoli. In hudo, resnično hudo je, če pred strahom zgroženi ugotovimo, da pravzaprav nimamo ničesar, za kar bi bilo vredno zapraviti svoje življenje. Če namreč nismo za kaj pripravljeni umreti, tudi nimamo ničesar, za kar bi bilo vredno živeti.

(Vir: Velikonočna družina 2020, str. 14, 15)